

ทำไมเรียกชื่อ “ไอ้ไข่”

คำรพ เกิดมีทรัพย์

คนรุ่นเราขวยเขิน เมื่อเอ่ยคำว่า ไอ้ หรือ อ้าย กับสิ่งที่เคารพนับถือ บ้างเรียก ทวดไข่ ตาไข่ ตามความรู้สึกของตนซึ่งสื่อความถึงใครก็ไม่รู้ จึงชวนให้เหลียวหลังมองถึงที่มาของคำ ดังนี้

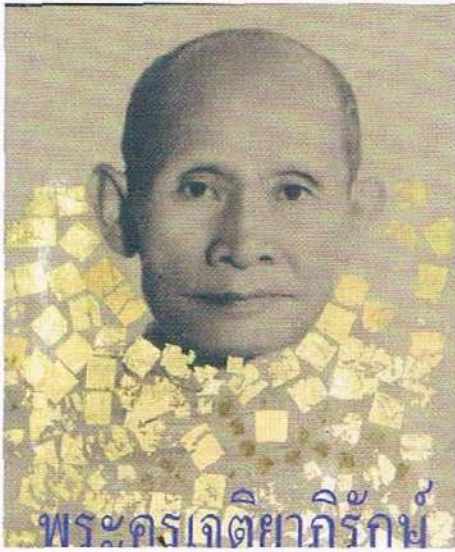
พจนานุกรมภาษาล้านใต้ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จัดพิมพ์โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ร่วมกับมูลนิธิร่วมพัฒนาภาคใต้ และสถาบันทักษิณคดีศึกษา ให้คำจำกัดความคำว่า “อ้าย” หรือภาษาปากได้ออกเสียงเป็น “ไอ้” ว่า หมายถึง คำแทนสิ่งที่กล่าวถึง หรือประกอบหน้าคำนามเพื่อสะดวกในการออกเสียง ในส่วนที่เกี่ยวข้องบุคคลจำแนกได้ ดังนี้

๑. อ้ายไข่ หรือ ไอ้ไข่ ในภาษากลาง คำเรียกเด็กผู้ชายเล็ก ๆ (ทั้งที่รู้ หรือไม่รู้ชื่อจริง)
๒. อ้ายคอ อ้ายเกลอ อ้ายเฒ่า คำเรียกเพื่อนสนิท สำหรับคำว่า “อ้ายเฒ่า” อีกบริบทหนึ่ง เรียกผู้สูงอายุ แต่ไม่เป็นที่นับถือของคนทั่วไป อ้ายเด็ก ตรงกับภาษากลางว่า ไอ้หมอนั่น
๓. อ้ายถึก คำเรียกชายหนุ่ม
๔. อ้ายนุ้ย คำเรียกลูกชายด้วยความรัก ถ้าลูกผู้หญิงเรียก อีหมา บางท้องถิ่นเรียกเด็กผู้ชายที่เป็นที่รักใคร่ว่า ไอ้หมา ก็มี
๕. อ้ายบาว คำเรียกเด็กชาย หรือชายหนุ่ม ถ้าเป็นคำสรรพนาม เรียกพี่ชาย
๖. อ้ายเปือก คำเรียกเด็กเชิงตำหนิ หรือ เป็นสำนวนคำเรียกเพื่อนที่สนิทกันมาก ทำนองเดียวกับ ไอ้เกลอ
๗. อ้ายเหมอ คำเรียกเด็กผู้ชายที่เกเร ไร้ ทำอะไรไม่เข้าท่า
๘. อ้ายหัวค็อก เป็นคำตำหนิผู้ชายที่ไม่ค่อยได้เรื่องได้ราว
๙. อ้ายอูก เรียกพ่อไก่ (ไก่กู) หรือเรียกผู้ชายที่โตที่สุดในกลุ่ม

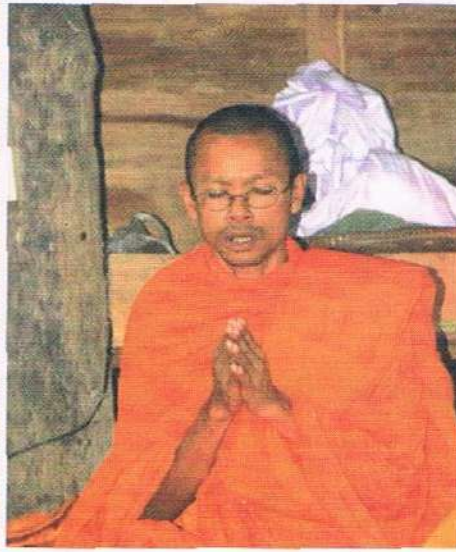
A collection of five standing Buddha statues. From left to right: 1. A tall, slender gold statue with a serene expression, hands in a prayer position, standing on a tiered base. 2. A silver statue with a similar pose, standing on a more ornate, multi-tiered base. 3. A gold statue with a slightly different pose, hands in prayer, standing on a simple base. 4. A gold statue enclosed in a yellow oval frame with a decorative top, hands in prayer. 5. A dark, possibly black or dark brown, statue enclosed in a dark oval frame with a decorative top, hands in prayer.

อดีตเคาเลเวลาลับ
วัดเจดีย์ที่รุ่งเรืองเจริญธรรม
มวลแมกไม้แน่นหนาเป็นป่าช้า
มี “พลาญชัย” ลอยวัดจากวัดไก่อ
ปฏิมาอยู่จำเนียรพระเศียรหัก
สงฆ์หนีวัดด้วยเหตุผลคนไม่มี

คำนวณนับสามร้อยกว่าฉนำ
มาตกต่ำเป็นวัดร้างกลางดงไพร
พวกสิงสาราสัตว์เข้าอาศัย
ถูกพระใหญ่ช้างคลั่งพังเจดีย์
อิฐปรักหักวางกลางไพรศรี
หลายร้อยปีที่ร้างกลางป่าไพร
เหลือนามท่านเจ้าวัดกับ “ไอ้ไข่”
บ้านอาศัยกลุ่มย่อยน้อยหลังคา
บน “ไอ้ไข่” ได้ตั้งศาลสมปรารถนา
มีเทียนทาหมากพญูชาคุณ
เข้ามาสู่อารามตามเกื้อหนุน
มีเงินหมื่นทรัพย์เหลือล้นคนเลื่องลือ
เพราะขอได้ไหว้รับขนนับถือ
เสียงเล่าลือเล่าอ้างนำทางคน
บนแผ่นดินแห่งธรรมอันวยผล
ทุกแห่งหนทั่วไทยคนไปมา

พระครูเจติยาภิรักษ์

พระครูพุทธเจติยาภิมณฑ
เจ้าอาวาสวัดเจตีย์ (ไฉ่ไต้)

ผู้ใหญ่เจียง เมืองอินทร์
ฉาบา เจียง หักเหล็ก

วัดเจตีย์ ที่ป่าชัยเป็นวัดร้าง
กับศักดิ์สิทธิ์ ที่อยู่ คู่วัดวา
เทพในนาม เด็กน้อย คอยช่วยเหลือ
สมัยก่อน มีตัวอย่าง อ่างบุคคผล
วันหนึ่งควาย นายมั่ง ที่ซังไว้
เจ้าของไล่กระชั้นในทันที
เมื่อควายเหนื่อย เมื่อยล้า ยืนชาล้น
ทุยเตลิด แล่นถลัน ขึ้นลั่นตอน
เจ้าของคิด วิธี ที่ประหลาด
บน “ไฉ่ไต้” พอลิ้น กระแสความ
ทุยกระโดด เข้าไป ในบ่วงบาศ
มันต้องยืน ให้คน สนตะพาย
ปีมะโว้ โคถึก ของนางสาย
สามีวาง ฐานะ แผ่นตะบึง
นางเห็นใจสามี ที่เหนื่อยล้า
“ขอเดชะ ไฉ่ไต้ ให้จัดการ
ด้วยศรัทธาคงมั่น รำพันจบ
ฝ่ายตาสน ตามด้อย ค่อยบรรเทา
ว้ายืนเชื่อง คนไล่ ได้จับต้อง
ขอ “ไฉ่ไต้” ช่วยจับ ท่านรับบน
“ข้าจับเอง ไฉ่ไต้ ที่ไหนจับ”
ตาสนยอม ขอโทษ ท่านอภัย

เหลือเพียงสิ่ง ก่อสร้าง ทางศาสนา
เรียกกันว่า “ไฉ่ไต้” ไม่มีตน
ผู้ที่เชื่อ มาขอ ก็ได้ผล
ในชุมชน หลายนาม ตามคติ
ตลอดคอกได้ อิศระ กระโจนหนี
ทุยหางชี้ กระโจน กระเจิงจร
คนมาทัน เหวี่ยงบาศ พาดกาสร
คนเหนื่อยอ่อน ระทด หมดแรงตาม
เอบ่วงบาศ คาดไว้ กับไม้ขาม
พยามยาม ไม่ละ ตะเพิดควาย
เชือกไม้ขาด คนสม อารมณ์หมาย
คนทั้งหลาย โจษจัน กันอื้ออึง
กระโจนปลาย เชือกผูก ขาดตังผิง
ไล่จวนถึง วัววิ่ง ยิ่งรำคาญ
ยกมือขึ้นวันหา อธิษฐาน
ด้อนโคผ่านทุ่งนา มาบ้านเรา”
วัวมาหลบ สามี ที่ข้างเสา
ความเหนื่อยหอบ ร้อนร่ำ ที่ระคน
นางสายมองสามี ลูบที่ขน
ผิวสุดทนขึ้น เสียงเถียง กลับไป
พอลิ้นคัฟ โคถลัน เหนื่อยกันใหม่
ครู่หนึ่งวัวหยุดให้ มิไหวติง

จะกล่าวถึง ท่านคง และท่านคี่
ชวนชาวบ้าน สร้างกุฏิ ที่พักพิง
จำพรรษา ไม่นาน ท่านทั้งวัด
บางพรรษา มีสงฆ์ คงแก่เรียน
พระจะมา จะไป “ไอ้ไข่” อยู่
ลึงสังเวจ จากคน ที่บนบาน
ผู้ใหญ่เที่ยง นายบ้าน ท่านครุ่นคิด
นำตะเคียนทองคู่ จากหมู่ไพร
ลงอาคม อาถรรพ์ อันมหิทธี
ใครขอพร เห็นผล ดลบันดาล
ผู้มาขอสิ่งใดเมื่อได้ผล
พร้อมของที่ สัญญา สารพัน
ที่สมหวังดังใจได้แล้วเลย
สบเคราะห์ร้าย ปีศาสดารพัด
แล้วต่อมา ก็มี พ่อท่านเต็ม
วัดเจดีย์มีพระเครื่องวินัย
ท่านสร้างเหรียญ “ไอ้ไข่” ให้คนเช่า
การสร้างเสนาสนะของพระองค์
หลวงพ่อเต็ม พัฒนา อารามร้าง
แล้วลาโยม ไปตามความต้องการ
จะกล่าวถึง “พุทธสโร” ภิกษุ
จำพรรษาอาวาสวัดเจดีย์
หาวิธีอุปถัมภ์บำรุงวัด
มวลสารดี มีพระ นั่งทางใน
ใครมาเช่า บูชิต อธิษฐาน
คนมากมาย ศรัทธา มาทำบุญ
สร้างหอดฉัน กุฏิ โบสถ์วิหาร
ที่ขยายขอบเขตสงฆ์
เหมือนนิทานที่ ประเด็นให้เห็นว่า
อาณิสสังส์ คงเกิด แก่ชั้ววัน
หากไม่เชื่อท่านว่าอย่าลบลู่
เขานับถือบูชาชั่ววาปี

มาถึงที่ มีสิ่ง คักดีสิทธิสิ่ง
รังสรรค์สิ่ง ดิงาม ด้วยความเพียร
อัดคัดเรื่องขบถัน จึงหันเหียน
บางปีเจียน จะร้าง ว่างสมภาร
คอยต้อนรับ จับควาย ให้ชาวบ้าน
วางเกื่อนลาน อาราม ตามโคนไม้
สิ่งคักดีสิทธิ ไม่มี ที่อาศัย
แกะเป็นรูป “ไอ้ไข่” ใส่วิญญาณ
พลังฤทธิ์ แก่กล้า ปาฏิหาริย์
แก่ผู้ที่ พิษฐาน หัวหนากัน
ก็จุดธูป แก่บน ตามคำมั่น
วางตามคันโคนไม้ ในสถานวัด
เหมือนไม่เคย บนบาน เกิดวิบัติ
คนเสียสัตย์ พี่น้อง ต้องเสียใจ
จากวัดเดิม “เขาคา” เข้าอาศัย
โยมก็ได้บูชา เนื่องบุญ
ปัจจัยเข้ากุศลสนับสนุน
จากเงินทุนเหรียญมงคลเห็นผลงาน
ท่านก่อสร้างกุฏิ และวิหาร
วัดจึงว่างสมภารอีกหลายปี
ได้จาริกมาถึงสถานที่
พระรูปนี้เจเนจบปิฎกไตร
ด้วยการจัดสร้าง รูป เหรียญ “ไอ้ไข่”
ปลุกเสกให้ ของขลัง บังเกิดคุณ
ปาฏิหาริย์ บรรจบ สนับสนุน
มีเงินทุน ช่วยวัด พัฒนา
ปรับสถานที่วัด จัดซื้อหา-
มีประปา น้ำไฟ วัชรบครัน
เมื่อศรัทธา สิ่งใด ด้วยใจมั่น
สิ่งสำคัญได้ความ สามัคคี
ชนทุกหมู่มีสิ่งคักดีสิทธิที่-
ทั่วไทยมีตำนานเล่าขานกัน

ปัจจุบัน รัตนมสสิน สร้างมณฑปครอบไว้

เทียนทา หมากพลูปน ของแก่นบพ่ท่านเจ้าวัด
และเด็กวัด (ไอ้ไข่) ของแก่นบยุคแรก

รูป เหรียญ ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์ ยุคแรก
ภาพโดย แก้ว จีปาละ

